

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206372
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119206372.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Q. O., K.. X.XX.XXXX, O. Ď. XX, XXX XX V., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.441,94 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 700 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.03.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.441,94 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19C/52/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2017, sp. zn. 19C/52/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 28.11.2018, sp. zn. 23Co/36/2018, ktoré sa stali právoplatnými 10.01.2019. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „12. Dňa 6.12.2007 uzavreli účastníci - žalobca ešte pod pôvodným obchodným menom PROFIREAL spol. s r. o. zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru na formulárovom tlačive nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Podľa tejto žiadosti, u ktorej zmluvné dojednania mali byť podľa veľmi ťažko čitateľných ustanovení formulárovej zmluvy, súčasťou zmluvy, poskytol žalovaný žalobcovi úverový rámec vo výške vo výške 74.000,- Sk so splatnosťou 36 splátok splatných 20.dňa v mesiaci pri výške mesačnej splátky 4.469,- Sk za zmluvnú odmenu 86.884,- Sk. Nominálna hodnota úveru bola 168.884,- Sk a uvedená RPMN 76,84 %. Ako vyplýva zo zhodných tvrdení účastníkov, bola mu poskytnutá čiastka vo výške 74.000,- Sk, teda 2.456,35 eura a žalovanému mal vrátiť 160.884,- Sk, teda 5.340,37 eura. 26. V danom prípade uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov by malo byť uvedením správneho údaju, o čom svedčia aj ďalšie novelizácie Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré už jednoznačne uvádzajú, že ak je ročná percentuálna miera nákladov uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto je potrebné aj ustanovenie vo vtedy platnom zákone o ZoSÚ o tom, že ak ročná percentuálna miera nákladov nie je uvedená, potrebné považovať za údaj - „ak nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v správnej výške“. Súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností vo formulárovom tlačive bola uvedená v časti Údaje o požadovanom revolvingovom úvere predpokladaná RPMN za úver 79,47

%, ktorá RPMN je podľa výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa uvedená v zmluve správne, avšak v Údajoch o schválenom revolvingovom úvere sa uvádza, že pri totožných iných sumách, čiastkach a platbách, je RPMN za úver len 76,84 %. V každom ohľade však predmetná vysoká RPMN, ktorá vlastne vyjadruje úrokovú mieru porovnateľnú s úrokovými sadzbami, ktoré ponúkajú banky, je neúmerne vysoká oproti tomu, v akej výške v decembri 2007 boli priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk, ktoré v tom čase činili 13,65 %. 27. Pokiaľ tzv. zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úrok, pretože nie je zrejmé, o čo iné by v danom prípade malo v tejto zmluve ísť, rozdelíme podľa splatnosti úveru 36 mesiacov na jednotlivé roky, spotrebiteľ mal zaplatiť za každý rok úrok zodpovedajúci 38,77 % úrokovej sadzbe. Predmetná úroková sadzba, keďže skoro trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu úverov podľa poskytovaných obchodnými bankami v decembri 2007, je jednoznačne ťžernou úrokovou sadzbou. Z tohto dôvodu je potrebné považovať predmetný úver za ťžerný v rozpore s dobrými mravmi. Všetky tieto skutočnosti svedčia o tom, že žalovaný ako dodávateľ finančnej služby hrubo porušil ustanovenia zákona ZoSÚ a z formulároveho tlačiva je evidentné, že tak postupoval aj v iných zmluvných vzťahoch. Zavádzal spotrebiteľov o tom, že im poskytuje revolvingový úver a v skutočnosti im poskytoval len úver jednorazový s tým, že tento má byť splácaný. Pritom zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sa nachádzajú na druhej časti formulárovej žiadosti odhliadnuc od toho, že sú absolútne nečitateľné, ani neobsahujú vysvetlenie, prečo v danom prípade dodávateľ finančnej služby použil takúto formulárovú zmluvu na úplne iný typ formulárovej zmluvy, než ktorý v skutočnosti so žalobcom uzatváral. 28. Keďže v danom prípade je potrebné považovať úver za ťžerný, v rozpore s dobrými mravmi, patria žalobcovi nároky vyplývajúce z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. 30. Bezdôvodné obohatenie spočíva vo výške rozdielu medzi sumou, ktorá bola na úver uhradená a výškou úveru, čo predstavuje sumu 2.883,89 eura.“ Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy právnej normy. Finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 1 441,94 eura čo predstavuje polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že z formulácie zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní). Na možnosť uplatňovania tohto nároku mimo účelu právnej úpravy poukazuje vo svojom rozhodnutí sp.zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove. Súvislosť tohto záveru s týmto konaním súvisí predovšetkým s tým, či žalobná požiadavka predstavuje nielen uplatnenie existujúceho nároku, ale či je primeraná. Uplatnenie nároku na finančné zadosťučinenie v konaní vedenom pod sp.zn. 20Csp/11/2019 je žalobou požadovaný nárok neprimeraný, a mimo účelu právnej úpravy. V tam podanej žalobe rovnako tvrdil, že ide o uplatňovanie satisfakcie za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musel brániť v súdnom konaní, podaním žaloby. V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že

účel primeraného finančného zadostučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. To, či spotrebiteľ tak urobí jednou alebo viacerými žalobami však neznamená, že nárok na finančné zadostučinenie by mal vzniknúť v rozsahu rovnajúcom sa násobku počtu podaných žalôb. Zároveň žalovaný navrhol spojiť konanie s konaním pod sp. zn. 20Csp/11/2019.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 3-8, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 10-11, zo spisu 19C/52/2015: Zmluvou o revolvingovom úvere na č.l. 5, Prehľadom platieb ku zmluve o revolvingovom úvere na č.l. 6, Vyjadrením žalovaného na č.l. 24-28 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27.11.2017, sp. zn. 19C/52/2015 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.883,89 eura. Súd dospel k záveru, že úver je užerný v rozpore s dobrými mravmi.

6. Krajský súd v Prešove vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že odplata je neprimerané vysoká a úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi.

7. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že bol úspešný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a po porade s právnym zástupcom mu bolo povedané, že má nárok na primerané finančné zadostučinenie, keďže mu bola spôsobená psychická ujma. 3 roky dozadu mu sťahovali 148,- eur z výplaty a na účet mu chodilo 500,- eur, pričom mal náklady napr. s nájmom. To spôsobilo nezhody s priateľkou. Bežné mu bolo telefonované raz do týždňa a vyhrážali sa mu, že má tento úver splatiť.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 27.11.2017, sp. zn. 19C/52/2015 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.883,89 eura. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.441,94 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že žalovaný ako dodávateľ uzatvoril so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej požadoval od žalobcu ako spotrebiteľa neprimerané vysokú zmluvnú odmenu, pričom súdy dospeli k záveru, že odplata je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, keď od žalobcu požadoval neprimeranú odmenu a žalobca sa úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.8.2017, sp. zn. 7Co/23/2017, ktorý uviedol: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 771,- eur“. Obdobne Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 20Co/192/2016 konštatoval: „Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 453,30 eura, ktorej zaplatenia sa žalovaný bezdôvodne domáhal v konaní sp. zn. 7C/425/2014, a ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.“ Žalobca sa úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.883,89 eura a s poukazom aj na to, že v konaní 20Csp/11/2019 (žalobca sa domáhal primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu dohody o zrážkach zo mzdy) bolo už žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, súd vzhľadom na okolnosti veci sumu 700,- eur pokladal za primeranú.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

16. Súd v danom prípade nespojil predmetnú vec s konaním 20Csp/11/2019, nakoľko v čase vyjadrenia žalovaného, už bolo nariadené pojednávanie vo veci 20Csp/11/2019 a teda také spojenie sa javilo súdu ako nevhodné. Vyjadrenie žalovaného ešte muselo byť zaslané žalobcovi na vyjadrenie v súlade s § 166 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).